

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2008. március 6. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott ÉS TÁRSA ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2007. november 15. napján kihirdetett **11.B.65/2007/38.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

Az I.r. vádlott cselekményét társtettességben elkövetettnek m i n ő s í t i .

Az I.r. vádlottal szemben **6.330.000** (Hatmillió-háromszázharmincezer) **forintra vagyonelkobzást r e n d e l e l .**

A II.r. vádlott által fizetendő kártérítés összegét 313.000 (Háromszáztizenháromezer) **forintra, az illeték összegét 1.900** (Egyezer-kilencszáz) **forintra l e s z á l l í t j a .**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy az elsőfokú ítéletet a 2007. április 17-én tartott tárgyalási nap alapján is tekinti meghozottnak.

Kötelezi az I.r. vádlottat 3.000 (Háromezer) forint, a II.r. vádlottat 7.200 (Hétezer-kettőszáz) forint, a másodfokú eljárás során felmerült bünyügyi költség megfizetésére az államnak, a Bács-Kiskun Megyei Bírósági Gazdasági Hivatal felhívása szerint.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a **II.r.** vádlottal szemben az összbüntetési eljárást folytassa le.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A megyei bíróság az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetést állítva, folytatólagosan elkövetett hivatali befolyással üzérkedés büntetében, amelyért, mint visszaesőt 3 év 8 hónap börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a

vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és elrendelte a korábban jogerősen kiszabott és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását.

A II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki csalás büntetében és sikkasztás büntetében, amelyért halmazati büntetésül 1 év börtönre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kötelezte a II.r. vádlottat **(magánfél neve)** magánfél részére 1.378.000,- Ft és ezen összeg után járó kamatok, valamint az államnak az ezután járó illeték megfizetésére, míg a magánfél ezt meghaladó polgári jogi igényét - helyesen igényének érvényesítését - egyéb törvényes útra utasította.

Az ítélet ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére, a börtön tartamának súlyosítása érdekében, az I.r. vádlott és védője felmentésért, a védő a nyilvános ülésen másodlagosan enyhítésért is, a II.r. vádlott enyhítésért, védője elsősorban felmentésért, másodsorban pedig enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartotta, az I.r. vádlott vonatkozásában a börtönbüntetés súlyosítását, valamint vele szemben 6.280.000,- Ft vagyonekbeosztás elrendelését, továbbá **(magánfél neve)** magánfél részére megítélt kártérítés összegének 313.000,- Ft-ra történő leszállítását, az ezen összeg után járó eljárási illeték mértékének csökkentését, egyebekben pedig az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A büntetés súlyosítására, illetve a felmentésre és az enyhítésre irányuló fellebbezések alaptalanok, a fellebbviteli főügyészség indítványa egyebekben alapos.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértéstől mentesen folytatta le a tárgyalást. A vád tárgyát képező releváns tényekre nézve tényállás-felderítési kötelezettségének eleget tett, a megalapozott elbíráláshoz szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette. További bizonyításnak helye nincs [Be. 353. § (1) bekezdése], s erre irányuló indítványt sem terjesztettek elő az arra jogosultak.

Bf.II.6/2008/10.

A bíróság a beszerzett bizonyítékokat a Be. 78. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelte. Indokolási kötelezettségének eleget téve részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot mennyiben és miért fogadott vagy utasított el a tényállás megállapítása során. Figyelemmel arra, hogy az iratszerű és okszerű volt, ezért a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság a tényállást az általa elfogadott bizonyítékokra alapította, azokkal összhangban állapította meg, amely csak kisebb mértékben szorult helyesbítésre és kiegészítésre az alábbiak szerint:

A Kecskeméti Városi Bíróság 6.Fk.1843/1994/6. számú ítélete (ítélet 3. oldal 2./ pont) jogerőre emelkedésének éve: 1995.

Az ítéletábra teljes mértékben osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a tényállás I. pontjában írtak tekintetében az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a sértett személyét. A csalás bűncselekményének károsultja, s ezáltal a sértettje [1/2005. BPJE számú jogegységi határozat] ugyanis a Suzuki Vitara típusú személygépkocsi eredeti tulajdonosa, **(1. sz. név)**, nem pedig **(2. sz. név)**. A kár mértéke a Suzuki Vitara elkövetéskori forgalmi értékével azonos, amely vonatkozásában az ítéletábra azt állapította meg további adatok hiányában, hogy az a 200.000,- Ft-ot meghaladta, de a 2.000.000,- Ft-ot nem.

Az elsőfokú bíróság a tényállás II. pontjában a sértettet nem nevezte meg, hanem csak ezen eljárási pozícióra, s az I. pontban sértettként feltüntetett személyre utalt. Figyelemmel azonban arra, hogy a fentiek szerint az I. pont sértettje **(1. sz. név)**, a II. pontban pedig **(2. sz. név)**, ezért az ítéletábra kiegészítette a II. pontot a sértett nevének **((2. sz. név))** feltüntetésével.

Az ítéletábra a tényállás III. pontjában foglaltakban a sértett megjelölést mellőzte, tekintettel arra, hogy az ott megállapított bűncselekménynek (hivatali befolyással üzérkedés bűntette, mint a közélet tisztasága elleni egyik bűncselekménynek) nincs sértettje, s helyette **(2. sz. név)** nevével egészítette ki a tényállást.

Ezen túlmenően **(2. sz. név)**-nek a 22. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 21. oldal 1. és 3. bekezdésében foglalt vallomása alapján kiegészítette a tényállás III. pontját (ítélet 8. oldal 2. bekezdése) azzal, hogy a Suzuki Vitara személygépkocsit **(2. sz. név)** 100.000,- Ft-ért adta el, amelyből 50.000,- Ft-ot adott át az I.r. vádlott részére a vádlott által korábban megelőlegezett összeg kiegyenlítése végett.

Tekintettel arra, hogy a fenti tényállás módosításokból megállapíthatóan **(magánfél neve)** polgári jogi igényt mindösszesen a tényállás II. pontjában megjelöltek (313.000,- Ft) vonatkozásában volt jogosult előterjeszteni, minthogy a további esetekben **(2. sz. név)** nem a bűncselekmény sértettje volt, így magánfél sem lehetett, ezért az ítéletábra az ítélet 10. oldal 3. bekezdésében foglaltakat ezen megállapításnak megfelelően helyesbítette.

A tényállás a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján történt helyesbítésekkel és kiegészítésekkel teljes egészében megalapozott lett, s a másodfokú bíróság felülbírálatának alapját képezte [Be. 352. § (2) bekezdése].

Az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a felmentésükre nem kerülhetett sor.

A vádlottak által elkövetett bűncselekményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen minősítette.

A tényállás II. pontjában írt sikkasztás bűncselekményének elkövetési magatartása azonban nem a "sajátjaként rendelkezés" [Btk. 317. § (1) bekezdés II. fordulata], hanem a "jogtalan eltulajdonítás" [Btk. 317. § (1) bekezdés I. fordulata], figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlott a rábízott idegen járművet a tulajdonosának, **(2. sz. név)**-nek a hozzájárulása nélkül végleges elidegenítési szándékkal értékesítette **(3. sz. név)** részére. Az elkövetési magatartás eltérő értékelése azonban a bűncselekmény jogi minősítésére nem volt kihatással.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor, bár a tényállásában megállapította, hogy az I.r. vádlottal szándékegységben egy másik, önmagát hivatalos személynek - rendőrnek - kiadó felnőtt korú személy is részt vett **(2. sz. név)** megtévesztésében, mely szerint több millió forint átadása fejében segít elintézni, hogy II.r. vádlott ránézve - egyébként nem létező - terhelő vallomásából a nevét töröljék.

Az I.r. vádlott és a fel nem derített társa a bűncselekményt egymás tevékenységéről tudta, közösen valósították meg [az ismeretlen tettestárs a Btk. 256. § (2) bekezdés b) pontja szerinti bűncselekmény elkövetése miatt lenne büntetendő], így az ítéletábra az I.r. vádlott bűncselekményét társtettesként [Btk. Bf.II.6/2008/10.

20. § (2) bekezdése] elkövetettnek minősítette, amelynek nem előfeltétele a valamennyi elkövetővel szembeni vádemelés [EBH 2003.844.).

A bűncselekmény jogi minősítése egyebekben megfelelt a Btk. vonatkozó rendelkezéseinek.

A büntetés kiszabása során az ítéletábra további súlyosító körülményként értékelte azt, hogy az I.r. vádlott **(2. sz. név)** szellemi állapotát kihasználva követte el a bűncselekményeket, s hogy a cselekményeit szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaideje alatt valósította meg.

II.r. vádlott vonatkozásában ugyanakkor mellőzte a bűnhalmazat súlyosítóként való értékelését. A Btk. 85. § (3) bekezdése értelmében ugyanis a büntetési tétel felső határa a törvény erejénél fogva emelkedik meg a felével, így a bíróság csakis ezen megemelt tételkereten belül szabhatja ki a büntetést, bármilyen erre vonatkozó mérlegelési lehetőség nélkül. A tételkeret felső határának megemelkedése mellett pedig a bűnhalmazat súlyosítóként való értékelése ugyanazon körülmény kettős értékelését jelentené.

A bűnösségi körülmények előbbi változásai ellenére is az ítéletábra arra az álláspontra helyezkedett, hogy a megyei bíróság olyan törvényes nemű és mértékű fő- és mellékbüntetésre ítélte a vádlottakat, amelyeknek sem a lényeges súlyosítására, sem a lényeges enyhítésére nincs ok, s az ezt célzó fellebbezések így alaptalannak bizonyultak.

Ezzel együtt is mellőzte az ítéletből a közügyektől eltiltás tartamának indokolása körében tett azon megállapításokat (ítélet 19. oldal 3. és 7. bekezdése), hogy a mellékbüntetés tartamát a bíróság a főbüntetés mértékéhez igazította.

A főbüntetés mértéke ugyanis irreleváns a mellékbüntetés szempontjából, amely utóbbi a vádlott személyiségéhez, előéletéhez, a bűncselekmény jellegéhez, stb. kell, hogy igazodjon. A többszörösen büntetett előéletű vádlottak esetében, figyelemmel az általuk elkövetett bűncselekmények jellegére is, az ítéletábra a közügyektől eltiltás tartamát a büntetés kiszabási elvekkel összhangban állónak értékelte ezzel együtt is.

A másodfokú bíróság osztotta a fellebbviteli főügyész azon álláspontját is, amely szerint az I.r. vádlottal szemben a bűncselekmény elkövetése során szerzett vagyoni előnyre nézve vagyonekobzást kellett volna elrendelni. Ezért a tényállás III. pontjában a befolyással üzérkedés révén megszerzett teljes összegre a Btk. 77/B. § (1) bekezdés e) pontja alapján elrendelte a vagyonekobzást.

Figyelemmel továbbá arra, hogy **(magánfél neve)** a már fentebb kifejtettek szerint csak a tényállás II. pontjában megjelölt összegre terjeszthetett elő polgári jogi igényt, ezért a másodfokú bíróság a kártérítés összegét a II. pontban megállapított mértékre leszállította, s ennek megfelelően az ez után fizetendő illeték összegét is csökkentette.

Az ítéletábra a megváltoztató rendelkezéseit a Be. 372. §-a alapján eljárva hozta meg, míg az ítéletet egyebekben - annak helyessége folytán - a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta azon tárgyalási nap feltüntetésével együtt, amelyet az elsőfokú bíróság elmulasztott az ítéletében [Be. 258. § (1) bekezdés c) pontja] rögzíteni.

Az eredménytelenül fellebbező vádlottaknak a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezése a Be. 381. § (1) bekezdésén és a Be. 338. § (1) és (3) bekezdésén alapszik.

Tekintettel arra, hogy a II.r. vádlott esetében fennállni látszanak az összbüntetésbe foglalás feltételei, ezért a másodfokú bíróság felhívta az elsőfokú bíróságot annak lefolytatására.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapszik.

S z e g e d , 2008. március 6.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.	Dr.Mezőlaki Erik sk.	Dr.Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.6/2008/10. számú ítélete és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 11.B.65/2007/38. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része mindkét vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2008. március 6.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke